

VLACHANSKÉ NOVINY

Roč. XVIII. Spravodaj 2024

Príjemný predvianočný čas vám prajem, milí spoluobčania. Zase nám rok ubehol ako voda a máme tu opäť Vianočné sviatky a koniec roka. A aj preto, ako býva v našej obci zvykom, vydávame v tomto čase obecné noviny, aby ste si všetci mohli prečítať, čo sa nám v našej obci počas roka podarilo, čo nie a čo nás ešte len čaká.

Tak, ako aj po iné roky, sme v obci zorganizovali viacero kultúrnych a spoločenských podujatí. Začnem, najskôr, postupne s nimi. V mesiaci január to bol, po pár rokoch, opäť Hasičský ples, a to konkrétne jeho 11. ročník. Kapacita

kultúrneho domu bola zaplnená kompletne, čiže hasiči môžu určite hovoriť o úspešnom návrate k tejto spoločenskej akcii. Patrí im za to vďaka, pretože sám veľmi dobre viem, koľko takáto akcia stojí, nielen voľného času, ale aj úsilia a pevných nervov. Za našu obec som nesmierne rád, že sa do organizovania plesu naši hasiči pustili znova. Keďže sme mali krátky fašiang, tak po plese, v rýchlom slede, za sebou prebehla najprv fašiangová bursa a potom obecná fašiangová zabíjačka. Bursu organizuje Futbalový klub Vlachy a keďže som započul šumy, kde a kam idú peniaze z tejto akcie, tak aby ste vedeli, peniaze z tejto akcie sú v roku použité na jedlo a nápoje pre futbalový klub, pretože z obecných peňazí na toto zabezpečenie nemajú ani jediné euro. Preto som vďačný všetkým, ktorí sa tejto akcie každoročne zúčastňujú a tým takto pomáhajú futbalovému klubu. Je to veľmi náročná akcia na výdrž, pretože prejsť v obci, v každom počasí - z domu do domu - nie je práve najľahšia cesta. Po burse sa konala obecná fašiangová zabíjačka, ktorá ako každý rok, mala veľký úspech a podarilo sa nám na ňu prilákať množstvo ľudí aj zo širokého okolia. Tu takisto patrí moja obrovská vďaka všetkým, ktorí hocijakou malou čiastkou, alebo prácou na túto akciu prispievajú. Už viac rokov za sebou vychádza toto obľúbené podujatie 1:1, čiže sa na ňu nepoužijú obecné financie. V mesiaci máj sa uskutočnil Beh o putovný pohár starostu obce. Bol to už jeho 7. ročník. Počasie vyšlo na jednotku a aj bežcov nám prišlo tento rok viac, ako predchádzajúci.

O týždeň po tomto behu sme usporiadali Deň detí pre našich najmenších, tradične na futbalovom ihrisku. Prišlo nám rekordne veľa detičiek a určite k tomu pomohlo aj krásne počasie. Po tejto akcii prišiel Deň obce Vlachy, ktorý je našou najväčšou obecnou akciou, ktorú naša obec, spolu so všetkými zložkami, v obci organizuje. Mali sme tento rok kapelu Gladiátor a keďže aj na tejto akcii vyšlo počasie super, tak návštevnosť tomu aj zodpovedala. Verím, že všetci, ktorí sa Dňa obce Vlachy zúčastnili, boli s touto akciou spokojní. Aj tu chcem poďakovať každému jednému organizátorovi za výborne odvedenú prácu a pomoc. Bez ochotných ľudí by to veru nešlo. O týždeň boli hasiči znovu v permanencii, keď organizovali na futbalovom ihrisku už 16. ročník hasičskej súťaže O putovný pohár starostu

obce Vlachy. Po nej obec organizovala, v mesiaci november, každoročné posedenie pre seniorov a nakoniec v spolupráci s materskou školou ešte Mikuláša. Aj tieto akcie mali svoj úspech na základe ohlasov od vás, naši spoluobčania.

Podme však k tomu, čo sa nám tento rok podarilo urobiť.

Bolo dokončené osadenie a výmena okien a vchodových dverí na Kultúrnom dome vo Vlachoch a vybudovaná nájazdová rampa pre imobilných občanov. Túto využívajú nielen oni, ale aj starší ľudia, ktorí idú do kultúrneho domu a vstup do neho im výrazne zjednodušila. K nej sa aj dobudoval ešte prístupový chodník, aby bol prístup, čo najjednoduchší. Po tejto výmene sme investovali do vnútorného vybavenia, kedy sa dokúpili príbory, tanier, poháre, vymenili sa úplne nové závesy a záclony. Kultúrny dom vyzerá oveľa lepšie a čo sa týka komfortu na kúrenie, tak táto výmena okien už bola veľmi potrebná. Ako naschvál však došlo k poruche kúrenia, kde sme museli pristúpiť ku kompletnej prerábke a výmene kotolne a kotlov. Podobná oprava nás čakala aj na systéme fotovoltaickej elektrárne na kultúrnom dome, kde sme museli vymeniť vnútornú jednotku, po poruche, spôsobenej malými muškami, ktoré ju rozleptali, za nový systém a zvedenie tohto systému z vežičky úradu dovnútra, aby sa niečo podobné už v budúcnosti nezopakovalo. Aj toto bolo niečo navyše, s čím sme v rozpočte nepočítali.

Za vlastné ušetrené peniaze, sa do obce zakúpil malotraktor aj s príslušenstvom, ktorí ste si určite stihli všimnúť. Z finančných zdrojov rôznych dotácií zo strany štátu, alebo Európskej únie sa ho nepodarilo zadovážiť, tak sme sa rozhodli ísť cestou vlastnou.

Podali sme žiadosť o nenávratný finančný príspevok na Kultúrny dom vo Vlaškách, pretože táto nehnuteľnosť, ako veľmi dobre viete, už bola, alebo teda ešte je, v značne zlom stave. Som veľmi rád, že sa nám, v tomto projekte, podarilo uspieť a bola nám na zníženie energetickej náročnosti pridelená suma vo výške 593 634,20 €. Táto suma je vyčlenená len na zníženie energetickej náročnosti a nie na kompletnú prerábku tejto nehnuteľnosti. Na to dáme vypracovať samostatný projekt a komplet prerobenie, lebo dorobenie vnútorných priestorov, budeme musieť robiť za vlastné prostriedky. Ale každý jeden peniaz investovaný do obecných nehnuteľností je dobrý. V súčasnosti prebieha výberové konanie na dodávateľa stavby. Ukončenie projektu by malo byť v roku 2026.

Úspešní sme boli aj v projekte MAS stredný Liptov, kde nám bola schválená čiastka 12 314,88 €. Tento projekt sa zrealizuje v jarných mesiacoch roku 2025, pretože musí byť do konca mája ukončený. Jeho realizácia bude pri multifunkčnom ihrisku v Krmeši a pôjde o detské ihrisko.

Momentálne pracujeme na podaní žiadosti na opravu a prerobenie obecnej komunikácie v starom Krmeši, kde sme v štádiu prípravy projektovej dokumentácie a jej posúdení. Potom bude táto žiadosť, aj

s doplnkami, odoslaná na posúdenie. Bol by som rád, keby nám aj toto vyšlo, pretože je to dlhodobý problém a hlavne v zimných mesiacoch v dňoch, keď sa topí sneh. Bude to však náročné, pretože momentálne náš štát na tieto aktivity veľa financií nedáva.

Všeobecne, ako určite všetci vidíte a všade počujete, je stav financií pre samosprávy veľmi nepriaznivý a pre niektoré samosprávy až kritický. Aj nám samozrejme budú v budúcom roku chýbať financie o ktoré nás ukrátili, nehovoriac o tom, že financovanie materských škôl prešlo tiež pod štát a poviem vám rovno, že si trúfnuť a odhadnúť, koľko nám prostriedkov príde a čo všetko z toho budeme môcť urobiť, sa naozaj nedá. Aj napriek tomu sme dane z pozemkov a nehnuteľností pre občanov nezvyšovali. Keďže tu máme veľké štátne firmy, zvýšili sme dane hlavne im. Ako štát ku nám, tak my k nemu, lebo inak sa fungovať nedá.

Zvýšili sme však poplatok za komunálny odpad. V budúcom roku to bude na jedného občana 40 €. Všeobecne máme v našej obci veľké objemy komunálneho odpadu dlhodobo a verte tomu, že to s poslancami riešime dookola. Najst' správny systém nie je vždy veľmi jednoduché, aby sa niekomu neublížilo. No oproti iným samosprávam v štáte, u nás tie poplatky až tak vysoké nie sú, hoci sa to niektorým zdá. Ale v prvom rade si to musia uvedomiť ľudia sami. Treba triediť, triediť a ešte raz triediť. Za triedený odpad si občan neplatí!!! Pokiaľ si všetci nevstúpime do svedomia, pokiaľ budú niektorí z nás mávať nie jeden, ale dva smetné koše, niektorí aj 5 spoločne s vrecami (každé vreco sa ráta ako ďalšia kuka nádoba), tak tu môžeme darmo plakať. Jedno obrátenie smetnej nádoby bude pre budúci rok v sume 2,90 €. A toto platí aj pre každé jedno vreco navyše! A to je suma, samozrejme, ešte bez zarátania odpadu vo vnútri a následných poplatkov. Takže ak sa vám dá a chcete, aby sa poplatok za odpad nezvyšoval zas o rok, tak vás poprosím....TRIEDIŤ. Ak máte v kuka nádobe málo komunálneho odpadu, nevykladajte ju každý raz pri vývoze, ale napríklad len raz za mesiac. Každému z nás, by na tomto malo záležať. Cenu za vývoz a uskladnenie si stanovuje nielen spoločnosť OZO, a.s., ale aj každý jeden z nás.

Záverom vám chcem popriať krásne Vianoce, veľa rodinnej pohody, pretože Vianoce o tej rodine majú byť. Pekné sviatky, vážení spoluobčania, veľa zdravia, lásky medzi nami a šťastný nový rok 2025. Stretneme sa opäť na našich obecných podujatiach, na ktoré sa už teraz môžete tešiť.

Róbert Klubica, starosta

... išli a naši dieťa.

Vieme, ako Izraeliti očakávali Mesiáša. Mnoho ľudí očakávali silného vojenského a politického vodcu, ktorý urobí svoj národ prvým na svete, ktorý prinesie oslobodenie od Rimanov, zavedie kráľovstvo pokoja a blaha. Ale zrazu je tu kontrast k takémuto očakávaniu. V jednej našej vianočnej piesni sa spieva, že „...a musia mu zúbky rásť“. Nenarodil sa hotový mocný Mesiáš, ale dieťaťko, ktorému bude treba veľa času, kým mu vyrastú zúbky, kým sa naučí rozprávať, kým niečo mocné zavedie do sveta. A toto je podstata dnešného evanjelia, ale možno dokonca aj podstata samotných Vianoc. Čakáme, že sa na našej zemi má zrodiť dobro, radosť, pokoj..., ale podobne ako pastieri sa nestretávame s iným, ako s tým, že to musí rásť – tak ako tie zúbky a veľa ďalších vecí. Nikde a nikdy na svete sa nestretneme s tým, aby raz navždy boli veci vyriešené, dokončené, nenarušené, usporiadané...

Pri tomto premýšľaní, keď to chcem aplikovať na dnešnú dobu, vraciam sa k veľmi známemu príbehu. Je o kláštore, ktorý po rokoch rozletu začal veľmi upadať. Prestali ho vyhľadávať ľudia, prestal byť centrom a zostalo v ňom iba niekoľko unavených a starnúcich mníchov. Ich situácia ich trápila, a tak sa predstavený rozhodol, že pôjde do neďalekého lesa po radu k pustovníkovi, ktorého zas ľudia radi vyhľadávali a radili sa s ním. Keď predstavený kláštora rozpovedal, s čím prichádza, pustovník mu povedal, aby nezabudli, že

jeden z mníchov v kláštore je Mesiáš. Mnísi, keď si to vypočuli, začali premýšľať, ktorý z bratov by to mohol byť. Ten zbožnejší, alebo ten tichší, ten veselý, či ten pokojný? Nenašli jednoduchú odpoveď, každý mal svoje prednosti a svoje chyby. Ale mnísi sa začali k sebe navzájom správať inak – veď predsa čo ak práve tamten je Mesiáš!? Atmosféra v kláštore sa výrazne zlepšila, postupne prišli ľudia, postupne i mladí ľudia a nakoniec sa niektorí z nich dokonca aj pridali k mníchom.

Príbeh so šťastným a lacným koncom? Neviem. Len sa mi zdá, že celkom symbolicky naznačuje význam „príbehu Dieťaťa, ktorému musia rásť zúbky“, príbehu „Mesiáša, na ktorého treba aj čakať“.

Snád si aj my môžeme povedať, že v každom z nás je kúsok Mesiáša. Pokiaľ si to udržíme v pozornosti, pokiaľ nás to vie ešte trochu pritiahnúť či fascinovať, vtedy sa mení aj atmosféra medzi nami. Vtedy zakusujeme niečo z toho, čomu Ježiš hovoril „Božie kráľovstvo, ktoré je

medzi nami, ale ktoré musí aj rásť, ktoré je medzi nami, ale súčasne prichádza“.

Požehnané sviatky praje Miloš Labaš, RKC farár

Zjavila sa milosť Božia ...

Vítaj nám, Pane náš,
ó vítaj Kriste milý!
Čo biednym požehnáš
a slabým dodáš sily.

Požehnaj dnes i všetkým nám
a posilň v pravde, utvrď v cnosti,
vstúp v duši našich chladný stan
a všetkých láskou rozradosti. Amen

„Lebo zjavila sa milosť Božia, spásonosná všetkým ľuďom...“ Títovi 2, 11.

Milí priatelia, sestry a bratia!

Pokúste sa, prosím, vo svojej fantázii a predstave presunúť v čase, niekam do staroveku, na kráľovský dvor, kde sa každú chvíľu očakáva príchod vznešeného vládcu a panovníka! Musí to byť naozaj veľkolepé prijatie. Ľudia postávajú, debatujú, niečo dobré popíjajú, keď tu zrazu všetci umlknú a brána, v ktorej sa očakáva vládca, sa pomaly začína otvárať, všade zavládne ticho a vládca sa objaví. Očakávaný okamih je tu ...

V biblických časoch, ľudia vítajúci svojho vládcu, s úcty voči jeho majestátu, pokľakli a pozdravili ho slovami: **Kyrie elejson!** – čo znamená: **Pane, zmiluj sa!** Beda bolo tomu, kto svojho vládcu neoslavoval

a nekľakal sa mu až do chvíle, kým panovník nedal rukou milostivé znamenie, že ľud sa môže postaviť. Je dobre z histórie vedieť, že antickí vládcovia samých seba vnímali, ako bohov a svojmu okoliu to aj dávali adekvátne najavo. Vianoce sú sviatky, keď si so všetkými západnými kresťanmi pripomíname príchod a narodenie Pána všetkých pánov, Vládcu nad všetkými vládcami a Kráľa všetkých kráľov!

Apoštol sv. Pavol na Jeho privítanie používa slová, typické práve pre vítanie antických panovníkov a vládcov. Robí tak preto, aby nám, čím lepšie a vernejšie ilustroval a predstavil podstatu vianočného tajomstva. Toto vianočné tajomstvo sv. apoštol Pavol vyjadruje slovami: „**Zjavila sa milosť Božia...**“ Pokiaľ by sme, drahí moji, v prípade narodeného Pána Ježiša Krista, ktorý je zjavením a stelesnením Božej milosti, očakávali nejaký prepych a honor, zrejme by sme boli hlboko sklamaní.

Ako sa nám teda Božia milosť zjavuje? Kto sa nám vlastne v tej tichej - svätej noci rodí do tohto sveta? Je jeho príchod celosvetovou pompéznou oslavou??? Ani nie, milí moji! Kristus, - Vládca, - Pán a Kráľ prichádza na tento svet, ako malé bábo - bezbranné, krehké a zraniteľné dieťaťko. Nezjavuje sa v žiadnej drahej, prepychovej róbe, ani v uhladenej generálskej uniforme. Neleží v brokátom vyslanej postielke, či v luxusnom kočíku... To všetko by boli načisto zlé indície v rozpoznaní Jeho narodenia. Boží Syn má na sebe, ako svoj identifikačný znak - človek sa to až hanbí povedať - plienky!

Áno, sestry a bratia, plienky sú Jeho poznávacím znamením! Presne tak o tom píše evanjelista sv. Lukáš: „**Toto vám bude znamením: Nájdete dieťaťko zavinité do plienok a uložené v jasliach.**“ (L 2,12). Všemohúci Boh - neobmedzený vládca neba a zeme sa tomuto svetu zjavuje vo svojej milosti, ako bezbranné dieťa chudobných rodičov, v zastrčenej maštalke, v ešte viacej zastrčenej okrajovej provincii

vtedajšej Rímskej ríše, v dovtedy bezvýznamnom meste Betleheme. Nuž a pokiaľ, z historického hľadiska, vnímame Rímsku ríšu, ako vtedajšiu najvýznamnejšiu svetovú veľmoc, potom sa Boží Syn rodí takpovediac na okraji, na periférii sveta, ako takého. Pri Jeho narodení Ho neoslavuje cisársky dvor, ani politická, spoločenská, či náboženská elita národa. Naopak! Prichádza len zopár jednoduchých, chudobných, svojim spôsobom bezvýznamných pastierov, ktorých mená ani len nepoznáme...

Práve takto sa zjavuje a rodí skutočný vládca tohto sveta. V skromnosti, jednoduchosti a nenápadnosti. Je to presne tak, ako o tom v 1. liste Korintským píše sv. apoštol Pavol:

„Božie bláznovstvo je totiž múdrejšie, ako ľudia a Božia slabosť silnejšia, ako ľudia. Lebo čo je svetu bláznivé, vyvolil si Boh, aby múdrych zahanbil; čo je svetu slabé, vyvolil si Boh, aby mocných zahanbil; čo je svetu neurodzené a opovrhnuté, vyvolil si Boh... (1K 1, 25.27 - 28).

Milí priatelia, počas Vianočných sviatkov sa možno celkom oprávnene pýtame: Prečo si Boh volí práve takýto spôsob svojho zjavenia - narodenia svojho milovaného Syna? Prečo ide touto cestou? Prečo porušuje všetky pravidlá a stáva sa malým a krehkým, tak, ako sme malí a krehkí my, ľudia...? Robí to preto, lebo je veľmi smutný, keď vidí, ako sa ľudia stoj čo stoj a pritom celkom zbytočne bijú o Jeho priazeň, náklonnosť a láskavosť... Chcejúc Ho tak obmedziť iba pre seba a svoje plány... Ved' Jeho spásonosná milosť je tu pre všetkých. Týka sa všetkých a platí pre všetkých ľudí celého sveta. Aj pre tých, ktorí Ho oslavovať nevedia, či nedokážu, pretože sú možno príliš slabí, smutní, ubití a vyčerpaní alebo sklamaní životom. Jeho milosť sa týka dokonca aj tých, ktorí v Neho zatiaľ neveria a neuznávajú Ho... Raz aj oni budú musieť pred Ním pokľaknúť a skloniť svoju hlavu... „**Lebo zjavila sa milosť Božia spásonosná všetkým ľuďom...**“ Áno, drahí moji, všetkým ľuďom! Po latinsky sa toto slovné spojenie povie: **Omnibus hominibus. Omnibus** - znamená: „všetkým“, respektíve pre všetkých. V našom slovnom prejave sa toto latinské slovo „**omnibus**“ až tak často nepoužíva. Zrejme málokto vie, že **omnibus** je v technickom smere označenie pre niekoľajové vozidlo na hromadnú prepravu väčšieho počtu osôb. Pôvodne je to označenie pre niekoľajové vozidlo - koč ťahaný koňmi, určený na verejnú dopravu po stanovenej trase, takzvaný (konský omnibus). Neskôr v dejinách existoval aj parný omnibus a predstavoval predchodcu dnešného linkového autobusu a trolejbusu. Nuž a práve táto paralela nám chce poukázať na jedno veľmi dôležité posolstvo Božieho narodenia.

Vianoce sú milí moji, ako **omnibus**, - obrovský autobus, ktorý do svojich vnútorných priestorov dokáže poňať nás všetkých. V narodenom Betlehemskom dieťati - Ježišovi Kristovi otvára totiž Božia milosť, prinášajúca spásu všetkým ľuďom, práve na Vianoce všetky svoje dvere. Presne ako ten **omnibus**.

A my? Ľudia putujúci týmto svetom časnosti sme nastúpiť na tú jedinečnú linku večnosti. Sme tak urobiť ja. A smieš tak urobiť aj Ty milá sestra, milý brat. Jednoducho stačí iba nastúpiť... Vojst' dnu a tešiť sa. Nuž a rovnako tak, pri tom nastupovaní, pomôcť aj druhým - tým, ktorí nevládzu, sú slabí, zúfalí, bez sily, či chuti skúsiť a začať to s Tým, ktorý medzi nás prišiel, aby sme život mali a hojne mali...

Milí priatelia, myslím, že v živote nám doteraz ešte nikdy nenapadlo prepojiť si vo svojich úvahách Vianoce s **omnibusom**, respektíve autobusom, aby sme tomu lepšie rozumeli. Ale práve o to ide! A síce, že v Ježišovi Kristovi, tom malom, krehkom Betlehemskom dieťati, zavinutom do plienok, sa zjavila milosť Božia, prinášajúca spásu všetkým ľuďom. Nebeský Otec si vybral svoj spôsob, ako do tohto sveta transportovať svoju milosť. Spôsob celkom jedinečný, neočakávaný, pre niekoho možno až pohoršujúci, no v každom prípade originálny, reálny a pravdivý. Tak, ako je reálny a skutočný aj omnibus - autobus, ktorý čakáme na zastávke. Keď príde, zastane a otvoria sa dvere, my jednoducho nastúpime dnu. A presne toto sa na Vianoce ponúka každému z nás. V narodenom Betlehemskom dieťati - Ježišovi Kristovi sa pri každom jednom z nás zastavil pomyselný omnibus - autobus večnosti - našej spásy, našej záchrany pre Božie kráľovstvo. Hospodin to spravil, pretože je milostivý. Náš dobrý Boh to spravil, lebo je láska a miluje mňa i teba. Dvere sú otvorené. Sú otvorené i pre teba. Vojdeš? Vstúpiš? Alebo ešte stále myslíš, že máš čas a počkáš do budúcich Vianoc...? Možno budeš mať to šťastie a stihneš ich, no môže sa stať, že dvere sa Ti pred nosom zatvorí...

Prajem všetkým vám, milí čitatelia, sestry a bratia požehnané Vianočné sviatky, naplnené pokojom, radosťou a láskou Betlehemskeho dieťaťa. Nech Jeho narodenie do tohto sveta je našim narodením pre nebeské kráľovstvo.

Modlitba: Pane, Bože a Otče, Ty si temnosť noci prežiaril svetlom spásy a nového života v Ježišovi

Kristovi, narodenom Spasiteľovi. Ty si prišiel potešiť smutných, pozdvihnúť klesajúcich, obohatiť biednych, naplniť novou nádejou bezradných a pochybujúcich, vštepiť lásku, darovať pokoj, naplniť tento svet leskom svojej slávy. Prosíme Ťa, príď aj k nám. Príď do nášho života a urob si nás svetlom. Svoj pokoj daj do našich srdiec, aby sme boli nositeľmi a tvorcami pokoja; obohať nás svojimi nebeskými darmi, aby sme aj my vedeli iným seba v službe lásky rozdávať. Daj, aby radostná zvesť spasenia prenikla do všetkých srdiec, do všetkých končín tejto zeme, veď toľko je bolesti, smútku, nepokoja i beznádeje. Daj, aby sme Ti z plnosti srdca vedeli vzdať slávu, a Ty, Knieža pokoja, daj nám svoj pokoj, aby dni Tvojho narodenia boli dňami nášho znovuzrodenia a my aby sme mohli prežiť skutočne požehnané Vianoce. Vypočuj nás, Pane náš, keď na slávu Tvojho mena svätého voláme: **Sláva Bohu Otcu, i Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz, i vždycky, i na veky vekov. Amen.**

ĽUDOVÉ MISIE V NAŠEJ FARNOSTI

Do našej rímsko-katolíckej farnosti v Liptovskom Michale zavítali dvaja misionári redemptoristi

z Podolínce páter Michal Zamkovský a páter Róbert Režný. Priniesli nám Božie posolstvo, ktoré vystihuje motto misií: „*U pána je milosrdenstvo a hojné vykúpenie*“. Bol to veľmi požehnaný čas, kde cez rôzne slávnosti, programy, príhovory prichádzal Pán Boh so svojim pokojom a uzdravením. Každý, kto len trochu otvoril srdce mohol niečo z toho zakúsiť a prežiť. Misijný týždeň prebiehal od 16. do 24. novembra, sväté omše sa každý deň v týždni konali v Liptovskom Michale a v Ivachnovej, a pre tých čo nemohli byť osobne zúčastnení, mohli cez živé vysielanie zachytiť Božie posolstvo pre nás. Poprosili sme pátra Michala o krátky rozhovor a pár povzbudzujúcich slov pre všetkých ľudí z našej obce a farnosti.

Povedzte nám niečo o sebe, o svojom povolání a poslaní

Pochádzam z malej podtatranskej dediny Toporec, vyrastal som v gazdovskej viacčlennej, katolíckej rodine. Viera v Boha bola u nás čímisi celkom prirodzeným. Po strednej škole v Kežmarku som išiel študovať stavbárinu do Bratislavy na Vysokú školu technickú. V tomto čase som žil viac pre šport a štúdium, viera bola tak trochu naboku. V závere štúdia, bolo to na jar 1971 Ježiš vstúpil viditeľne do môjho života a po tomto mystickom stretnutí som bol rozhodnutý žiť pre Boha a stať sa kňazom. Po skončení štúdia som 19 rokov pracoval vo fabrike Skrutkáreň

v Starej Ľubovni, kde som hrával aj futbal. Na štúdium do seminára som sa nedostal, ale dostal som od redemptoristov ponuku tajne študovať a stať sa rehoľníkom. Všetko to dnes vnímam ako zvláštnu Božiu réžiu a veľa vecí si ani neviem vysvetliť. V roku 1980 som bol v Zakopanom tajne vysvätený na kňaza a ešte desať rokov som bol stále vo fabrike. Z tejto doby, kde som tajne pôsobil ako kňaz, mám veľa priateľov a známych. V roku 1990 som nastúpil do kláštora v Podolínci a po určitých prípravách som od roku 1994 stále v službe misionára. Je tomu už 30 rokov a je to cca 370 misijných týždňov po Slovensku, ale aj v Kazachstane, v Česku a vôbec po svete. Už mám 76 rokov a misie- to stále moja radosť a moja pasia, viem, že k tomuto ma Pán stvoril a cez všetky skúšky pripravoval. Samozrejme, že život kňaza- misionára prináša radosti, ale aj určité krízy a skúšky. Stretávam po Slovensku mnohých ľudí, ktorí mi chcú poďakovať, že tam niekde som im v živote pomohol a priblížil Boha. A tak napriek rôznym skúškam prevažuje u mňa radosť, keď pozerám do minulosti, teším sa na to, čo mi ešte Pán pripravil a na to, čo ma čaká, keď prídem k nemu.

Povedzte nám niečo o živote redemptoristov

Redemptoristi majú na Slovensku 5 domov, dva v Bratislave, po jednom Radvaň, Podolíneec a Gaboltov a pôsobíme tiež v Česku vo Svätej Hore, Frýdku a Tisovci. Na Slovensku a na Ukrajine pôsobia tiež redemptoristi Východného obradu. Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa (CSsR) povstala v Taliansku - Neapol v 18. storočí a zakladateľom je svätý Alfonz Mária de Liguori. Ako rehoľníci žijeme v komunitách a spoločne sa modlíme, spoločne pracujeme, odpočívame a spoločne vychádzame na misie.

Priblížte nám, čo sú to misie a ako ich konáte

Celá cirkev má jedno základné poslanie a tým sú misie.

Ježiš pred svojim Nanebovstúpením poveril učeníkov

a nás všetkých: „Chod'te a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený a kto neuverí, bude odsúdený“ Mk 16.

Je to teda vážne poslanie pre tých, čo uveria, lebo od ich svedectva závisí večná spása mnohých ľudí. Viera je z počutia a ako ľudia uveria, keď nepočuli zvesť o Božej láske Božom milosrdenstve. Sú však zvlášť povolani ľudia, ktorí to majú ohlasovať - a to sú kňazi vo farnostiach, rehoľníci a rehoľníčky cez svedectvo života a rôzne katechézy. My redemptoristi, to vnímame, že sme zvlášť poslaní ohlasovať a približovať ľuďom Božiu lásku cez ľudové misie. Na pozvanie kňaza prichádzame do farnosti a tam cez týždeň rôznych programov v kostole, v škole, či na uliciach ohlasujeme Božiu amnestiu. Každý z nás potrebuje odpustenie hriechov, lebo ony nás väznia v minulosti. Konáme ľudové misie, lebo ony sú pre všetok ľud - mužov, ženy, mládež,

deti i starších a sú tiež hlásané jednoducho, čiže ľudovo. Tak ste to mohli vnímať aj počas týchto misií vo farnosti Liptovský Michal. Na misiách postupne ohlasujeme témy, ako Boh je láska a Milosrdenstvo, Hriech ohrozuje Boží život v nás pre celú večnosť, spoveď je veľký dar pre nás katolíkov, ale Pán Boh má aj iné cesty ako nám odpustiť, hovoríme aj o skutočnosti smrti, lebo náš život nabera na cene, keď vieme, že je ohraničený smrťou, Ježiš je Darcom života - života večného, lebo ako veriaci prijímame, že smrťou nenarazíme do čiernej steny, kde všetko končí, ale prechádzame Bránou (Ježiš) do večného života. Platí, čo povedal sv. Augustín: „Hovoríte, že žijete dobre, dobre sa vám žije, ale čo z toho, keď nežijete večne?“ A iba s Ježišom a v ňom, ktorý premohol smrť máme večný život, teda život v plnosti, v láske a pokoji. Hovoríme tiež o svätej omši, ako Jedinej obety, ktorá zmýva viny a ponúka vzkriesenie. Majme tiež príhovor ku chorým a starým a ponúkame sviatosť pomazania chorým - ona naozaj prináša úľavu do života. Milujte sa navzájom - hovorí nám Ježiš, milujte sa mojou láskou, o tom hovoríme, vyprosujeme túto lásku v piatok večer. V sobotu povzbudzujeme k modlitbe, lebo bez modlitby niet kresťana a večer slávime s Máriou, našou nebeskou matkou. Na záver chceme ukázať na kríž, ktorý ako pripomienka misií a Božej lásky zostáva vo farnosti.

Ako to bolo v našej farnosti?

Farnosť Liptovský Michal nie je až tak veľká a tak sme mali možnosť pobudnúť s ľuďmi v kostole, v škole, ale aj pozrieť si krásne okolie dedinky pri

priehrade i Sokolčiansky cintorín. Pri spovediach sme sa mohli s ľuďmi porozprávať, ako žijú a povzbudiť ich v trpezlivosti a v modlitbe. Trochu nám stále chýbajú na misiách mladí a tak sa rodičia modlia, aby sa

raz vrátili k Bohu, lebo bez Boha je ťažké zvládať život. Nemôžeme žiť len v tej horizontálnej rovine, lebo bez perspektívy večnosti sa začíname dusiť. Platí Augustínovo: „Pre seba si nás stvoril, Bože, a nespokojné je naše srdce, kým nespočívajú v Tebe.“, k tomu nám mali pomôcť misie a verím, že aj viacerým pomohli. Čas ukáže nejaké ovocie, lebo za tieto dedinky sa modlíme a zvolávame Božie požehnanie. Stretli sme tu viacero veľmi obetavých ľudí a cez ich modlitby a obety môže Boh zachrániť aj iných. Chceme pripomenúť veľmi pekné stretnutie s deťmi v škole a sme vďační vedeniu školy aj rodičom, ktorí umožnili deťom toto stretnutie. Verím, že tam naši pomocníci zasiali dobré semienko, ktorému Boh dá vyrásť. Na misiách nám pomáhajú aj naši laici zo spoločenstva „Rieka života“, ktorí mali program v škole a tiež program v piatok večer pre mládež. Ďakujeme mnohým, ktorí sa za misie modlili a tých je naozaj veľmi veľa.

Čo do budúcnosti?

My nežijeme vo vákuu, ale sme v štruktúrach Cirkvi a táto ide sláviť Jubilejný rok 2025. Témou je: “Pútnici nádeje” a myslím, že sme misiami naštartovali veriacich na putovanie v nádeji. Sme ľuďmi na ceste a tam dostávame posilu na rôznych slávnostiach, pútnických miestach a programoch. Dôležité, či zostávame ľuďmi Cirkvi a prijímame s otvoreným srdcom, čo sa nám ponúka. Máte vo farnosti dobrého a horlivého kňaza, ktorý vás dobre vedie a ponúka posilnenie – aj cez púte na Staré Hory, Čenstochovú, púť do Fatimy, misie a pozýva rôznych ľudí, ktorí vás povzbudia. Zostaňte jednotní a nechajte si svoje srdcia zohriať pri veľkom horiacom Srdci Ježišovom, taký bol obraz týchto misií!. Oheň v Ježišovom srdci nikdy nevyhasne a nás volá každého zvlášť, ako aj spoločne: „Poďte ku mne a ja vás posilním.“ Pamätajte, že my sme ľudia nádeje, ľudia budúcnosti. Vždy keď pôjdeme okolo Liptovskej Mary spomenieme si, že tu žijú úžasní ľudia a pošleme vám svoje požehnanie.

Miloš Labaš, RKC farár

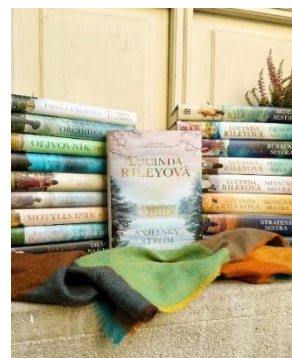
Upozornenie pre ubytovateľov v obci

Na základe prijatého Všeobecne záväzného nariadenia obce Vlachy č. 1/2024 o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady a poplatku za rozvoj sa od 1.1.2025 zvyšuje daň za ubytovanie, a to na sumu **1,- € za jednu osobu a noc.**

Pozvanie do obecnej knižnice

Obecná knižnica v našej obci funguje už celé roky, bez prerušenia a hoci knihy dnes nestoja málo, každý rok sa z rozpočtu obce ich stav navyšuje a dnes má spolu 3079 kníh pre deti i dospelých. **Obecný úrad objednáva také knihy, o ktoré majú čitatelia záujem, a nájdete tu takmer všetky diela veľmi populárnej Lucindy Riley, Tamery Alexanderovej, Julie Klasenovej, knihy z prostredia Osvienčimu, historické romány, či knihy vydavateľstva i527.net, ktoré vydáva celé série krásnych kníh. Môžete si tak prečítať napr. kompletne vydanie kníh Sedem sestier, knihy Obloha na jeseň, Pani Tall Acru, Zima pri mori, Sestry z Titanicu, Červenovláska z Osvienčimu, Mrazivé leto, Opatrovateľka, Želám si vianoce**

každý deň, Zasnežené vianoce, Olivovník, Dom na pláži, Učiteľkina voľba, Záhľadné vraždy v internáte a mnohé ďalšie, podobné romány, hlavne pre ženy. Ak chceme, aby aj pre naše deti bola kniha výnimočným darčekom, sú v našej knižnici tiež vítané, v knižnici nájdú knihy, vhodné od útleho veku až po školský vek, povinné čítanie, či encyklopédie. Viem, že žijeme dobu, kedy nemáme na nič čas, ale skúste sa prísť pozrieť a vybrať si svoju knihu, napríklad na dlhé zimné večery. Obecná knižnica je otvorená každý pondelok od 14.30 hod. do 17.00 hod., radi vás uvidíme.

Dagmar Bruncková

Pamiatka posvätenia Evanjelickej modlitebne v Krmeši

História Cirkevného zboru ECAV v Partizánskej Ľupči sa píše 499. rok a zahŕňa život 14 filiálok cirkevného zboru, ktorý má k dnešnému dňu takmer tisícku veriacich, ktorí sa k Službám Božím pravidelne schádzajú na štyroch bohoslužobných miestach. Jedným z nich je aj Evanjelická modlitebňa v Krmeši. Krmeš je miestnou časťou obce Vlachy, ktorej centrálna časť sa nachádza pod priehradným múrom Liptovskej Mary. Svojou históriou patrili evanjelici z Krmeša a Vlách najskôr do dnes už zatopenej Paludze, Nemeckej (dnes Partizánskej) Ľupče, do Sokolčov, aby sa po zatopení Sokolčov a prilahlých dedín vodami priehrady opäť vrátili do

Partizánskej Ľupče, spoločne s veriacimi z miestnej časti Vlašky, ktorej obyvatelia boli v sedemdesiatych rokoch priradení aj s územím do katastra obce Vlachy. Kým vo Vlachoch a v Krmeši v minulosti žili prevažne evanjelici, vo Vlaškách to boli hlavne rímsko-katolíci a i dnes je tu evanjelikov málo. Rímsko – katolíci z celej obce patrili v minulosti do Svätej Mary, po zatopení tejto obce Liptovskou Marou sa stali súčasťou farnosti v Liptovskom Michale. V miestnej časti Vlašky si vybudovali svoj vlastný rímsko – katolícky kostol, avšak

evanjelici v obci nemali nikdy svoj Boží stánok,

čo sa zmenilo až v roku 2014, kedy sa s pomocou Božou, obecného úradu a brata farára Jána Molčana pustili do náročnej trojmesačnej prestavby chátrajúceho Kultúrneho domu v Krmeši na evanjelickú modlitebňu. Preinvestovali viac, ako 7.000,- Eur, v čom však nebola zahrnutá bezplatná pomoc celého množstva ochotných a obetavých ľudí. Pomáhali nám

všetci, evanjelici, katolíci, ľudia bez vyznania a tak to zostalo po celých nasledujúcich desať rokov. **10. výročie pamiatky posvätenia Evanjelickej modlitebne v Krmeši** si veriaci pripomenuli 30. júna 2024 slávnostnými, celozborovými Službami Božími, za účasti sestry seniorky Liptovsko-oravského seniorátu ECAV Kataríny Hudákovej. Veľká vďaka patrí všetkým evanjelikom, ktorí nezostávajú voči cirkvi chladní, pravidelne pomáhajú tam, kde ich potrebuje, chodia na Služby Božie a vedú k účasti na nich a k životu v cirkevnom zbore aj svoje deti. Starý kultúrny dom v Krmeši sa, túžbou miestnych evanjelikov, zmenil na miesto duchovnej oázy pre všetkých smädných a hladných po Božej milosti a láske a stal sa tak dielom, ktoré je výsledkom Božieho pôsobenia v našich životoch.

Dagmar Bruncková

Separujeme alebo je nám to jedno?

Poslanci obecného zastupiteľstva i obecný úrad opakovane riešia ľahostajnosť mnohých našich spoluobčanov pri triedení odpadu. **Kým v jednom dome, kde žijú tri rodiny, mávajú každé dva týždne jednu kuku nádobu zmesového komunálneho odpadu, mnohé ďalšie domy, kde žije jeden človek alebo dvaja, majú často dve - tri a niekoľko vriec odpadu zo záhrad k tomu. Na týchto našich spoluobčanov doplácajú tí, ktorí poctivo odpad triedia, listy a odpad zo záhrad ukladajú do kompostérov, ktoré obdržali zdarma alebo si vytvorili na záhradách vlastné miesta, kde odpad**

kompostujú. Mnohým je však toto všetko ľahostajné, veď na zber a uloženie odpadu sa pozbierajú všetci a to rovnakou sumou - bez rozdielu. Ibaže ... do kedy to takto chceme robiť, spoluobčania? Do kedy nám bude ľahostajné, že niekto sa snaží a že ten niekto má podiel na tom, že už dnes neplatíme sto eur na osobu za zber a uloženie odpadu ročne? Keby tak robili všetci, ako robia mnohí z nás, verte, že dnes by nestál vývoz odpadu 40 Eur na jedného, ale bolo by to 140 Eur. Obraciame sa preto na vás s prosbou, aby ste odpad poctivo triedili a ukladali tam, kde patrí. Aby ste stojiská odpadu v obci udržiavali čisté a upravené, aby ste odpad zo záhrad kompostovali doma, nedávali ho do kuka nádob na zmesový komunálny odpad a nevyvážali ho aj na rôzne miesta v obci, pretože likvidácia týchto skládok je drahá a zaplatíme to opäť - len my, všetci. ☹️

Čo patrí a čo nepatrí do zmesového komunálneho odpadu (vyvážaný každý druhý utorok v mesiaci):

Patrí sem:

- ✓ zvyšok odpadu, ktorý nie je možné vytriediť a ďalej zhodnotiť
- ✓ mokrý, plesnivý, mastný či inak špinavý papier, samoprepisovací papier, povoskovaný papier, termopapier
- ✓ polystyrénové tácky od surového mäsa a mäsových výrobkov
- ✓ vrecká bez certifikátu na kompostovanie
- ✓ plastovo/papierovo/hliníkové vrecko od korenín, potraviny prie zvieratá, ktoré je znečistené pôvodným obsahom
- ✓ znečistené nápojové kartóny len v prípade neodstrániteľného znečistenia
- ✓ nylonové čajové vrecúška či lepené čajové vrecúška
- ✓ obsah vrecka z vysávača
- ✓ trus zvierat
- ✓ hygienické vložky, tampóny, plienky, vrátane použitých kompostovateľných plienok
- ✓ rúška a respirátory
- ✓ piliny z drevotriesky

- ✓ drobné gumené a silikónové produkty

Nepatrí sem:

- × triedený odpad - papier, sklo, plastové obaly, kovové obaly, nápojové kartóny
- × kuchynský bioodpad
- × záhradný bioodpad
- × jedlé oleje a tuky
- × elektroodpad a batérie
- × objemný odpad a drobný stavebný odpad, pneumatiky z áut
- × horúci popol
- × uhynuté zvieratá
- × horľavý, výbušný odpad
- × nebezpečný odpad a iný odpad, ktorý by svojím zložením ohrozil zdravie a majetok osôb

Dagmar Bruncková

Vianoce v Evanjelickom cirkevnom zbore a.v. v Partizánskej Lupči

Služby Božie
konané počas vianočných a novoročných sviatkov.

Štedrý večer	Dúbrava 15,00 hod.,
Vigíliá 24.12.2024	Partizánska Lupča 17,00 hod.
I. sviatok Vianočný	Dúbrava 9,00 hod.,
Božie narodenie 25.12.2024	Partizánska Lupča 11,00 hod.
II. sviatok Vianočný	Dúbrava 9,00 hod.,
mučeník Štefan 26.12.2024	Partizánska Lupča 11,00 hod.
Nedeľa po Vianociach	Dúbrava 9,00 hod.,
29.12.2024	Partizánska Lupča 11,00 hod.
Silvester	Dúbrava 15,00 hod.,
Starý rok 31.12.2024	Partizánska Lupča 17,00 hod.
Nový rok	Dúbrava 9,00 hod.,
Obrežanie Krista Pána 1.1.2025	Partizánska Lupča 11,00 hod.
Nedeľa po Novom roku	🕯 Dúbrava 9,00 hod. + Večera Pánova,
5.1.2025	🕯 Partizánska Lupča 11,00 hod. + Večera Pánova.
Zjavenie Krista Pána	Dúbrava 9,00 hod.,
6.1.2025	Partizánska Lupča 11,00 hod.
Nedele po Zjavení	Dúbrava 9,00 hod.,
od 12.1.2025 do 9.2.2025	Partizánska Lupča 11,00 hod.

Koleda - pastorálna návšteva kňaza v domácnosti a posvätenie príbytkov sa začne od 27.12.2025, najskôr v matkocirkvi a podľa ohlásenia aj vo všetkých filiálkach a v dcérocirkvi.

366 dní v DHZ Krmeš – Vlachy

Dobrovoľný hasičský zbor je základným prvkom organizácie nazývanej Dobrovoľná požiarňa ochrana Slovenskej republiky. Táto organizácia je občianskym združením. Jej postavenie a úlohy upravuje zákon o Dobrovoľnej požiarnej ochrane Slovenskej republiky. Zahŕňa všetkých členov dobrovoľných hasičských zborov na celom území Slovenska. Aktuálne evidujeme **2 221** dobrovoľných hasičských zborov, s celkovým počtom cca **81 000** mužov a žien. S toho naša Územná organizácia DPO v Liptovskom Mikuláši má **50 zborov**, v ktorých pracuje **1 272** členov. Všetci členovia vykonávajú svoje povinnosti v rámci zboru, bez nároku na honorár a vo svojom voľnom čase.

Dobrovoľní hasiči majú veľký rozsah úloh, ktoré sa dotýkajú nielen bezprostrednej záchrany pri požiaroch, ale aj rôznych preventívnych opatrení a spoločenskej angažovanosti. Ich práca zahŕňa:

Záchranné práce a podporu pri núdzových situáciách: Okrem požiarov sa dobrovoľní hasiči angažujú aj pri povodniach, dopravných nehodách, živelných pohromách a iných mimoriadnych udalostiach. Ich vybavenie a schopnosti im umožňujú poskytovať rýchlu a efektívnu pomoc. Nezanedbateľná je i znalosť domáceho prostredia.

Osvetová činnosť: Významnou časťou činnosti dobrovoľných hasičov je osvetová práca. Snažia sa informovať a vzdelávať obyvateľstvo o rizikách požiarov, pravidlách bezpečnosti a správnych postupoch pri rôznych haváriách. Šíria dobré meno a posolstvo dobrovoľného hasičstva. Od histórie hasičstva, až po moderné dobrovoľné hasičské zbory, sa ich úloha neustále mení a prispôbuje sa novým výzvam.

Súťaže a výchova: Dobrovoľní hasiči sa zúčastňujú rôznych hasičských súťaží, ktoré nielenže posilňujú ich zručnosti, ale aj budujú kolektívny duch a súhru.

Zároveň táto činnosť posilňuje fyzickú kondíciu a psychickú odolnosť jednotlivcov. V požiarnej športe ide o kombináciu rýchlosti, obratnosti a odvahy. Okrem toho sa venujú aj výchove mladých hasičov a budovaniu ich záujmu o túto oblasť.

Dovolil som si na začiatok môjho článku spomenúť pár oficiálne známych skutočností o fungovaní a význame DHZ a DHZO na Slovensku. Pretože, keď sa ako predseda obzriem za rokom 2024, je to takmer dokonalé naplnenie očakávanej činnosti od nás, dobrovoľníkov, z pohľadu naplnenia stanov DPO SR.

Čo sa týka prvej časti, záchranných prác a podpory pri núdzových situáciách, tak sem môžeme zaradiť napríklad výjazd k vznieteným sadziarom v telese komína v m.č. Krmeš. Našťastie nedošlo k preneseniu požiaru na strešnú konštrukciu a v blízkosti stojací strom. Taktiež to bol výjazd s automatickým externým defibrilátorom (AED) k postihnutej osobe v Ľubeli a v m.č. Vlašky. Niekoľkokrát, v priebehu celého roka, sme zasahovali pri likvidácii osieho alebo sršňieho hniezda v priestoroch v okolí domu alebo priláhlých budovách. Naprieč celým rokom a vo všetkých miestnych častiach sme boli privolaní k popadaným stromom po silných vetroch alebo polámaných konároch, pod ťarchou mokrého snehu, ktoré zasahovali do cestnej komunikácie.

Obecnému úradu sme pomáhali riešiť havarijný stav kanalizačného potrubia v m.č. Vlchy. Taktiež sme asistovali pri vypratávaní priestorov bývalej športovej garáže, ako priestoru pre novo zakúpený obecný traktor. Do hasičskej zbrojnice sme namontovali zabezpečovacie zariadenie, keďže hodnota výzbroje a výstroje je z roka na rok vyššia. V jarných mesiacoch sme vyzbierali elektronický odpad z celej obce. Zber sa vykonáva dvakrát ročne a je priam „fascinujúce“ koľko sa tých spotrebičov v našich domácnostiach vždy nájde. V polovici októbra sme spolu, s ďalšími šiestimi DHZO, hasili požiar Domu smútku v Gôtovanoch. Samozrejme išlo o každoročné taktické cvičenie, ktoré má preveriť akcieschopnosť a súčinnosť medzi jednotlivými zbormi okrsku č.3. Spolu pracovalo 36 dobrovoľných hasičov, pod dohľadom zástupcu HaZZ Liptovský Mikuláš.

Čo sa týka druhej oblasti, ktorou je osvetová činnosť, tak sem môžeme smelo zaradiť kontrolu vykurovacích telies a komínov, ktorá sa plošne

vykonávala v celej obci (viac v článku Petra Krčulu). Zúčastnili sme sa i školenia na obsluhu motorovej píly v Liptovskom Trnenci, či cyklickej prípravy overenia odborných spôsobilostí veliteľa DHZO v HaZZ Liptovskom Mikuláši. Taktiež sme nevynechali ani jedno inštruktážno-metodické zamestnanie, ktoré bolo v Gôtovanoch, Svätom Kríži, či u nás v Krmeši. Začiatkom februára sme zorganizovali už 11. Hasičský ples DHZ Krmeš-Vlchy. 77 tanečníkov sa hýbalo v rytme, ktorý udával DJ Majco až do skorého rána. Koncom februára to bola zase výročná členská schôdza, ktorej sa zúčastnilo 32 členov,

naprieč všetkými vekovými skupinami. Podieľali sme sa tiež na organizovaní Fašiangového sprievodu obcou a Obecnej zabíjačky. Na obidvoch akciách nám počasie prišlo a odmenou bola spokojnosť zo strany občanov i návštevníkov. Do osvetovej činnosti môžeme tiež zaradiť i ukážku hasičskej techniky, evakuáciu a imitáciu hasenia požiaru v Materskej škole Vlchy. Deti veľmi pekne spolupracovali a o danú tému sa i aktívne zaujímali. Vytúženou odmenou im bola na druhý deň pri príležitosti MDD na futbalovom ihrisku nastriekaná hasičská pena. Robíme to už roky, no roky to v tej pene deti naozaj baví. A boli situácie, kedy bolo tých 77 prítomných detí veľmi ťažko ustriechnuť. V máji sme, ako zdravotná služba, zabezpečovali priebeh Behu o Putovný pohár starostu obce Vlchy, zaradený i do kola Liptovskej bežeckej ligy. Okrem pár odrenín sa nikomu zo 126 pretekárov nič nestalo. Tiež sme nemohli chýbať ani na najväčšej akcii roka a to na augustovom Dni obce Vlchy. Naša pomoc v spolupráci s DHZ Vlašky bola od skorého rána až do noci, na rôznych pozíciách. Narobili sme sa, ale zvládli sme to. Počasie nám prišlo, súťaže boli dosúťažené, tombola rozdaná, bryndzové halušky navarené, návštevníci spokojní a aj skupina Gladiátor zahrála a zabavila tak, ako sa od nej čakalo. Aj tohto roku sme boli variť guláš v ovocinárskej záhrade v Ľubeli. Našu obec zastupovali dve družstvá, no v konkurencii 18 družstiev sa nám na pódiové umiestnenie dosiahnuť nepodarilo. Opäť sme sa zapojili do výberového konania o pridelenie dotácie z firmy EPH. Tentokrát to bol projekt s názvom "Zvýšenie bezpečnosti v cestnej premávke v našej obci". Nevybrali nás, skúsime o

rok. Samozrejme sa staráme o osvetlenie vianočného stromčeka pred obchodom COOP Jednota v Krmeši

A nakoniec tretia časť, súťaže a výchova. Tak, ako po ostatné roky, tak v roku 2024 sme sa zapojili do Okresnej hasičskej ligy. Tentokrát až s tromi družstvami, no za neúčasti na všetkých kolách. Postupom roka sme prešli súťažami v Partizánskej Ľupči, Liptovskej Ondrašovej, Liptovskom Mikuláši a samozrejme u nás, vo Vlachoch. Na futbalovom ihrisku sme poslednú augustovú sobotu privítali v rámci 16. ročníka o Putovný pohár starostu obce Vlachy a zároveň šiesteho kola OHL 17 hasičských družstiev. Deväť mužských tímov, dva ženské, štyri tímy starých pánov a dva kolektívy detí v rámci exhibície.

Kategóriu mužov ovládlo Hybe, žien Liptovská Kokava a aspoň starí páni z Krmeša, svojím víťazstvom, zachránili jeden pohár doma. V celkovom hodnotení OHL za rok 2024 sa najlepšie umiestnil náš "B" tím, zložený z dorastencov a dorasteniek a to na deviatom mieste. Muži obsadili jedenástu a starí páni dvanástu priečku. Preverení fyzických síl a kondície bol pretek Železný hasič, organizovaný obcou Lúky, okres Púchov. Náš zbor reprezentovali dvaja muži, jedna žena a jedna dorastenka. V najsilnejšie zastúpenej kategórii muži obsadil Jindřich Chvojka 14.miesto, Maroš Smitek 15. miesto, Viktória Chvojková 14. miesto, Karolína Chvojková 4. miesto.

Podľa názoru zúčastnených i podľa videného videa zo súťaže, to bol naozaj záber. Okrem OHL sme boli na nočnej súťaži v Ivachnovej a príjemným spštením hasičského kalendára bola i súťaž o Richtársku palicu v skanzene Liptovskej dediny v Pribyline. Pred rokom sme ju vyhrali, tentokrát sme sa museli uspokojiť so zemiakovou medailou.

Veľkú radosť nám robí naša prípravka (deti od troch do šiestich rokov) a kolektív mladých hasičov (deti od siedmich do šestnástich rokov).

Najväčšiu zásluhu na tomto výsledku má Viktória Chvojková, ako náš referent práce s mládežou. Hoci je dievka ešte slobodná, je tým deťom, v prenesenom význame, ako druhá mama. Počúvajú a rešpektujú ju. Je to práve ona, ktorá položila základný kameň ich fungovania v tomto športe. S bohatého kalendára spomeniem súťaž Mladých hasičov v Bobrovci a Liptovskom Hrádku, či jesenný športovo-branný pretek v Trstenom. Vyvrcholením ich prípravy boli júnové preteky hry Plameň v Ľubeli. V disciplíne štafeta na

400m s prekážkami a požiarneho útoku s prekážkami a vodou, sme nasadili dve družstvá prípravky a jedno družstvo mladých hasičov. Učia sa deti, zázraky čakať ešte nemôžeme, no i štvrté miesto tímu č.2 potešilo. U mňa osobne však najviac zarezonoval Poprad. V nových priestoroch športovej školy sme sa zúčastnili prvého ročníka Neoficiálnych halových majstrovstiev Slovenskej republiky kolektívov prípravky mladých hasičov. Ako jediní zástupcovia z Liptova sme si v konkurencii štyridsiaticich družstiev zmerali sily v troch disciplínach. Bola to štafeta požiarneho dvojíc, štafetový beh s prekážkami a útok s prenosnou ručnou striekačkou. Umiestnenie nie je v tomto prípade až tak dôležité, ako nadobudnuté skúsenosti, zážitok a tak trochu i zaslúžený výlet našich detí. V tomto mesiaci to bol zase Mikulášsky turnaj mladých hasičov a prípravky v minifutbale, konaný v telocvični Gymnázia v Liptovskom Hrádku. Ani tu sme za okolitými dedinami nič nezaostali.

Keď to zhrniem, tak dobrovoľní hasiči na Slovensku majú neoceniteľný význam pre celú spoločnosť. Ich odvaha, oddanosť a ochota pomáhať v ťažkých situáciách, robia z nich kľúčových hráčov v systéme požiarnej ochrany. Vďaka nim sa cítime bezpečnejšie a pripravení čeliť rôznym krízovým situáciám.

V novom roku radosť v oku, úsmev na tvári, nech sa darí dôjsť vždy k cieľom, v tomto roku celom.
Zdravia, šťastia veľa, to Vám zo srdca žela kolektív dobrovoľných hasičov Krmeš-Vlchy.

Miroslav Hric, predseda DHZ Krmeš-Vlchy

PREVENCIA

Dňa 26.10.2024 bola vykonaná v našej obci preventívna protipožiarna kontrola, zameraná na bezpečnosť vykurovacích telies, nakoľko je obec povinná takéto kontroly vykonávať raz za 5 rokov. Kontrolu v miestnej časti Krmeš vykonali dve kontrolné skupiny z DHZ Krmeš-Vlchy a miestnu časť Vlašky a Vlchy skontrolovali ďalšie dve kontrolné skupiny z DHZ Vlašky. Spolu bolo v teréne trinásť členov DHZ. Som rád, že v drvivej väčšine, toto ľudia neberú na ľahkú váhu a starajú sa o vykurovacie telesá poctivo a svedomito. No bohužiaľ musím konštatovať, že

v miestnej časti Krmeš boli zistené 2 prípady, kde stav komínového telesa bol nevyhovujúci, čo by mohlo viesť ku vzniku požiaru. Preto boli dotčení riadne poučení, aby si dali komíny do poriadku. Veď ide o naše obydlia. Aj začiatkom roka sme mali jeden požiar komína. Našťastie sa oheň udržal na „uzde“ a vyhoreli len sadze, nedošlo k podpáleniu vedľa stojaceho smreku. Lebo nadarmo sa nehovorí, že oheň je dobrý sluha, ale zlý pán.

Čo sa týka k čisteniu komína, netreba zabúdať, že zákon hovorí jasne: ak je do komína pripojený spotrebič z výkonom do 50kw, je komín nutné čistiť každé 4 mesiace.

Čo sa týka k čisteniu komína, netreba zabúdať, že zákon hovorí jasne: ak je do komína pripojený spotrebič z výkonom do 50kw, je komín nutné čistiť každé 4 mesiace.

Na záver vám chcem popriať všetko dobré do nového roku a nech si môžete oheň užívať ako dobrého sluhu.

Peter Krčula, preventívár obce Vlchy

Daňové priznania a poplatok za komunálny odpad - zľavy

Občania alebo právnické osoba, ktoré v roku 2024 nadobudli akúkoľvek nehnuteľnosť – týka sa to aj psov - (alebo ju predali, darovali a pod.) sú povinní podať do **31. januára 2025** daňové priznanie k tejto skutočnosti. Úľavu z nehnuteľnosti, v ktorej daňovník žije a garáže, ktorá slúži na parkovanie jeho osobného auta majú všetci daňovníci nad 70 rokov a tí, ktorí vlastnia preukaz ZŤP alebo ZŤP/S.

V súvislosti s úľavami za komunálny odpad je **do 31. januára** potrebné doložiť na obecný úrad (osobne, do schránky obecného úradu na budove obecného úradu alebo mailom) **žiadost' o zníženie alebo odpustenie poplatku** (www.obecvlachy/tlaciva/). Obec zníži na tomto základe poplatníkovi poplatok: **O 50% len na základe písomnej žiadosti** a predložením niektorého z nasledovných dokladov do 31. januára kalendárneho roka:

- a) žiakov a študentov denného štúdia, študujúcich mimo územia obce a nedochádzajúcich denne do miesta svojho trvalého pobytu, ak ide o žiaka alebo študenta, ktorý navštevuje

- školu na území SR poplatník nepredkladá potvrdenie o návšteve školy – rodič predloží len žiadosť, obecny úrad si na www.oversi.sk overí a doloží doklad o štúdiu,
- b) žiakov a študentov, študujúcich mimo územia SR, na preukázanie statusu žiaka alebo študenta poskytne poplatník obci potvrdenie o návšteve školy,
 - c) poplatníka s trvalým pobytom v obci, pracujúceho a ubytovaného mimo obce a nedochádzajúceho denne do miesta trvalého pobytu, poplatník predloží potvrdenie zamestnávateľa o výkone práce mimo obce alebo doloží potvrdenie o ubytovaní alebo prechodnom pobyte v súvislosti s miestom výkonu práce mimo územia obce, platné pre príslušný kalendárny rok.

O 100% len na základe písomnej žiadosti a predložením niektorého z nasledovných dokladov do 31. januára kalendárneho roka:

- a) potvrdenie od zamestnávateľa v zahraničí, v ktorom zamestnávateľ potvrdí, že poplatník je uňho v **trvalom** pracovnoprávnom pomere,
- b) potvrdenie o činnosti alebo práci, vykonávanej poplatníkom **trvale** na základe živnostenského oprávnenia v zahraničí,
- c) potvrdenie vecne príslušného úradu, ktoré preukazuje **trvalý** pobyt v zahraničí, ak poplatník nevie predložiť potvrdenia podľa bodov) a,b.

Množstvom zber komunálneho odpadu pre **právnické a fyzické osoby – podnikateľov**, ktorí sú oprávnení užívať alebo užívajú nehnuteľnosť na území obce na účel podnikania majú povinnosť **do 31. januára písomne alebo mailom ohlásiť obci počet 110 litrových nádob na zmesový komunálny odpad**. (www.obecvlachy/tlaciva/).

Naša materská škola - miesto radosti, učenia a prvých priateľstiev

Materská škola je pre deti často prvým miestom mimo domova, kde získavajú nové skúsenosti, objavujú svet okolo seba a vytvárajú si priateľstvá na celý život

S radosťou ponúkame deťom priestor na rozvoj ich zvedavosti a talentov prostredníctvom kreatívnych aktivít, pohybových hier a výučby hrovou formou. Naši pedagógovia kladú dôraz na individuálny prístup, podporu prirodzeného vývoja a budovanie pozitívnych hodnôt. V tomto článku vám priblížime život v našej

materskej škole, naše aktivity, projekty. Vitajte v našej materskej škole, kde každé dieťa nájde svoje miesto!

V školskom roku 2024/2025 navštevuje materskú školu 23 detí. Nový rok v materskej škole sme začali karnevalom. Hneď na jar nás navštívila skvelá Linda Pittnerová z divadla Ratataj s jej bábkovým interaktívnym divadlom Janko Hraško, ktorá sa k nám, s novým predstavením Kvak a Čl'up, opäť vrátila na jeseň. Príchod jari v našej obci sme privítali, ako každoročne, tradičným zvykom Vynášanie Moreny. Náš školský rok pokračoval, od

apríla máme v MŠ pohybový krúžok Kids fun akady, ktorý prebieha pod vedením profesionálnych trénerov. Ďakujeme Dobrovoľnému hasičskému zboru Krmeš - Vlachy za výborný program ku Dňu detí.

S novým školským rokom 2024/2025 opäť pokračujeme v aktivitách KFA, Canisterpia a vystúpeniami pre naši seniorov a vianočnou besiedkou. Pre deti bolo veľkým zážitkom návšteva sokoliarov, ktorí prišli do materskej školy za nami. Taktiež nám bolo veľkou ctou zapojiť sa do projektu „Koľko lásky sa zmestí do krabičky od topánok“ verím, že naše odovzdané krabičky vyčaria v domoch pre seniorov ne jeden úsmev na tvári. Spoločne vám prajeme pokojné Vianoce v kruhu rodiny a úspechy v Novom roku 2025 s pozdravom Vaši škôlkari.

Karin Martonová

Z činnosti našej Jednoty dôchodcov Vlachy

Máme tu koniec roka 2024 a musíme hodnotiť prvý rok života a činnosti našej organizácie. Nakoľko sme ešte stále len organizácia v začiatku, tak sa máme čo učiť a zbierať poznatky a skúsenosti od starších organizácii. Do dnešného dňa máme 40 členov, z toho máme 8 mužov a 32 žien. Ako minulý rok, tak aj tento, sme dostali z obecného rozpočtu finančné prostriedky, ktoré sme využívali na rôzne akcie. Vo všetkom

máme podporu od obecného úradu.

Ako prvý náš výlet bol znova na Hrebienok – Ľadový dom. Vo februári bola v obci obecná zabíjačka, na jej príprave sa zúčastnili aj naši členovia.

Na jar, keď sa ukázalo slniečko a zmizol sneh, urobili sme poriadok okolo autobusovej zástavky vo Vlaškách a vyčistili skalku pred Obecným úradom vo Vlachoch. Ostrihali sme stromky, ktoré bolo treba, pohrabali sme lístie a tiež sme vyčistili okolie okolo pomníka SNP.

Dňa 7.3.2024 sme mali prvú výročnú členskú schôdzu, spojenú s oslavou MDŽ. Zúčastnil sa na nej okrem starostu obce Roberta Klubicu, aj predseda OO JDS Milan Bereš. V mesiaci máj je Deň matiek, zišli sme sa na ihrisku vo Vlachoch a popekali špekačky. Posedenie prebiehalo v družnej debata. V máji boli tri naši členky na Majálese v Liptovskom Jáne, poriadaný OO JDS so živou hudbou, gulášom a tombolou. Ešte v máji sme zorganizovali, za pomoci Drahoša Berku, výlet na hornú nádrž PVE Čierny Váh, s krásnymi výhľadmi na Vysoké aj Nízke Tatry. Boli sme aj na dolnej nádrži. Všetci boli s výletom veľmi spokojní. Pred záverom I. polroka sme navštívili skanzen Vychylovka a slovenský orloj v Starej Bystrici. Hneď na začiatku prázdnin sme navarili guláš na ihrisku vo Vlachoch. Počasie nám prialo a bola nálada do samého večera.

V II. polroku, po prázdninách, bolo znovu treba vyčistiť skalku a pripraviť ju na zimný odpočinok. Vyčistili sme aj okolie pamätníka SNP. Dohodli sme sa na urobení jednotných tričiek pre členov. Pekné počasie nás stále ťahalo niekam vyraziť, čo naozaj v tomto roku bolo pekné, slnečné a teplé a tak sme sa vybrali navštíviť historickú Levoču, Baziliku sv. Jakuba a niektoré historické domy. V Liptovskom Mikuláši sme navštívili rodný dom Rázusovcov a v Liptovskom

Hrádku zase hrad a kaštieľ. Mesiac október je Mesiacom úcty k starším a preto, pri tejto príležitosti, sme mali posedenie pri fazuľovici. Prizvali sme aj predsedu OO JDS Milana Bereša. V decembri nás čaká ešte spoločné predvianočné posedenie a tým ukončíme rok 2024.

Dúfam, že keď už máme túto organizáciu, budeme aj ďalej prosperovať aj za podpory pána starostu Róberta Klubicu a celého obecného úradu.

Bola by som rada, keby sa do našej organizácie pridali aj ďalší občania – dôchodcovia z obce, chceme týmto skvalitniť život ľudí v seniorskom veku, ako po kultúrnej stránke, tak aj športového vyžitia.

Ďakujem všetkým, ktorí sa podieľajú na našich akciách v obci a zároveň prajem všetkým príjemné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojej rodiny a všetko dobré do roku 2025.

Emília Berková
e

MARA 50

V tomto článku nie je mojou snahou opísať fungovanie vodného diela, parametre a technologické zariadenia, ale skôr pár zaujímavostí, ktoré sa bežne nedajú vyhládať cez internetové prehliadače. Ak by sme chceli prejsť do čias, kedy naši predkovia realizovali jednoduché opatrenia na zabránenie povodní resp. ochránenia svojho majetku zistili by sme, že o skrotenie vodného živla sa snažíme odjakživa.

Inak to nebolo ani s riekou Váh, ktorá bola v našom regióne považovaná za dravú riekou. Za pravdu mi dá väčšina obyvateľov Vlách a Vlašiek, ktorý niekedy zakopli do zeme a zistili, že riečne kamene sa v zemi nachádzajú vo veľkej miere.

Povodne nielen na Liptove sú súčasťou nášho života. Vyskytujú sa viac menej pravidelne, len rozsah zaplaveného územia a škôd býva odlišný. Najväčšia zaznamenaná povodeň Liptova bola v

auguste roku 1813, pri ktorej došlo k veľkým materiálnym škodám na majetku, ako aj k strate na ľudských životoch.

Na základe pravidelne sa vyskytujúcich povodní v liptovskej kotline, ako aj potreby vykrytia dodávok elektrickej energie do siete, sa začalo uvažovať o výstavbe veľkej vodnej nádrže alebo

Dôležité míľniky:

Uznesením vlády ČSSR č. 699 zo dňa 16. augusta 1961 bola schválená investičná úloha vodného diela.

štúdie z roku 1960 sa presídlenie malo dotknúť 940 rodín s 3431 obyvateľmi. Celkový stavebný náklad presídlenia činí 51,813 mil. Kčs na výstavbu 730 bytových jednotiek s pripočítaním 27 % na technickú a občiansku vybavenosť. Zaujímavá je veta - citujem: „Obyvateľstvo z týchto sídlisk vrátane ich prirodzených prírastkov bude presídlené do hlavných hospodárskych centier„. Aj podľa tejto citácie je zrejme, že o ľudských osudoch sa rozhodlo bez nich. Toto je zrejme najväčšia škvrna a negatívny dopad výstavby pre ľudí, ktorých sa vysídlenie dotklo.

Okresný národný výbor Liptovský Mikuláš odbor vodného hospodárstva a pre veci poľnohospodárstva a lesníctva rozhodol dňa 16.10.1964 o povolení stavby.

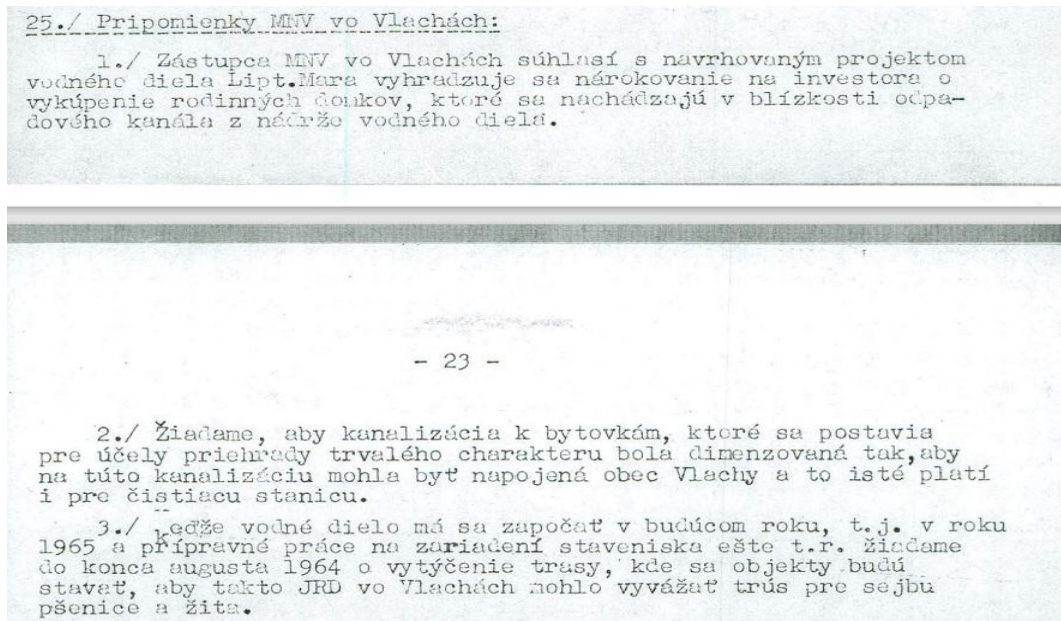
V tomto dni sa konalo aj samotné pripomienkovanie všetkých dotknutých organizácií, celkovo ich bolo 80. Samozrejme medzi nimi nechýbali ani miestne národné výbory (MNV). Pripomienky MNV Vlchy je na obr. č.1. Len pre zaujímavosť vyberiem niektoré pripomienky. MNV Dechtáre realizoval prieskum verejnej mienky, z ktorého vyplynulo, že presídľovaní občania sa nechcú sťahovať do vysokej panelovej výstavby, ktorý by narušil ich vidiecky spôsob života. Ďalej sa uvádza, že ľudia vyššieho veku, ktorí poberajú dôchodok roľníckeho poistenia najviac 290.- Kčs, nebudú mať si možnosť sezónne privyrobiť na poľnohospodárstve alebo vypestovať si rastlinné

viacerých menších. Zaujímavosťou je úvaha výstavby vodného diela v strečnianskej úžine, ktorá mala najlepšie geologické podmienky - úzke údolie so strmými svahmi. Táto myšlienka ale zostala len v teoretickej rovine, nakoľko by pohltila celý prierez až po Sučany a podstatnú časť Turca, narušil by sa celý dopravný systém, pochovala Vrútky, Martin a rad menších obcí.

Samozrejme s týmto rozhodnutím začala aj stavebná uzávera a neistota ľudí z dedín, ktoré mali byť po roku 1975 pod vodou. Podľa

produkty v záhradkách. Obec Sokolče mala v deň konania povolenia stavby 140 domov, ktoré mali byť sanované. Požiadavka obce bola, aby pre spokojnosť občanov sa riešila otázka výstavby rodinných bytov a to spôsobom typov štvorbytoviek konkrétne v strediskovej obci Demänová, prípadne Okoličné. Zaujímavá bola aj požiadavka krajského národného výboru, odboru dopravy, ktorý požadoval zrealizovať výstavbu cesty medzi Partizánskou Lupčou a Liptovskou Osadou. Komisia ale túto podmienku neprijala s odôvodnením, že sa nejedná o súčasť vodného diela. Celkovo sa na tomto konaní zúčastnilo 80 rôznych subjektov, takže tých pripomienok bolo d'aleko viac. Ak sa čitateľ dostal až na záver tohto článku, tak ešte jedna informácia, o ktorej som doteraz nevedel a poviem vám, dosť ma šokovala. V publikácii technicko-ekonomického vyhodnotenia stavby vodného diela z roku 1982 sú spomenuté sekundárne prínosy z rozvoja územia. Vybudovanie vodného zdroja a významného rekreačného centra vyvoláva zvýšený hospodársky rozvoj územia – jednak výstavbou priemyselných závodov náročných na vodu (počíta sa s výstavbou atómovej elektrárne v oblasti Paludze) a spotrebného priemyslu. Tak toto hádam nemysleli vážne. Na záver, už len môj osobný názor k vodnému dielu. Z vodohospodárskeho hľadiska a s odstupom 50-tich rokov od výstavby môžem konštatovať, že výstavba má viac pozitívnych ako negatívnych dopadov pre náš región.

1.)

Obr. č.1 Pripomienky MNV Vlachy

František Németh

Dvadsať rokov na divadelných doskách

Keď som v roku 2004 nastúpila na obecný úrad, pohrávala som sa s myšlienkou obnoviť v našej obci divadlo, tak ako tomu bolo pred rokmi. Oco často spomínal repliky z divadla, ktoré si pamätal, preto som

chcela nadviazať na minulosť. S malou dušičkou som sa zverila vtedajšiemu starostovi Jánovi Švecovi, čo chcem urobiť. Čakala som, že ma pošle kade ľahšie, ale opak bol pravdou. Hanka Poliaková našla v rozpočte korunky navyše a v zrekonštruovanej kultúre dala obec postaviť nové javisko, na ktorom sme mohli začať cvičiť. Naša prvá divadelná hra bola **Kamenný chodníček** od Ferka Urbánka. Kým sme si však všetko pripravili – texty, kulisy, kostýmy, trochu to trvalo. Predsa len, boli sme začiatočníci. Napokon perfektne naučení, ale trochu aj so strachom, sme ju odohrali na Veľkú Noc 2. apríla 2005. Odvtedy sme sa snažili každý rok

priniesť veselú divadelnú hru na naše javisko, pretože sa držíme hesla „*Smiech zlepšuje krvný obeh a je účinnejší ako 10 minút behu.*“ Každá veselohra nás posúvala dopredu a z roka na rok sme sa zlepšovali a boli smeľší. Za toto obdobie máme celý repertoár skvelých hier, zažili sme jednu pauzu, jednu korunu, vystriedali sa rôzni herci, ale i deti. Preto sa chcem touto cestou poďakovať všetkým ochotníkom za množstvo voľného času, obetované divadelným nácvikom. Naším deťom, ktoré sa neraz prizerali našim skúškam, ale hlavne našim rodičom a známym, ktorí nás podporovali a nevynechali ani jedno predstavenie. K tomuto nášmu dvadsiatemu výročiu som sa rozhodla nacvičiť známu divadelnú a televíznu hru **Kubo od**

Jozefa Hollého. Túto hru netreba ani predstavovať, veď ju poznáte z televízie. Hercov z národného vystriedajú naši skvelí ochotníci a predstavia sa už aj naše deti, no a celý dej dotvoria folkloristi z Folklorneho súboru Váh a Detského folklorneho súboru Ďumbier. Chceme pre vás, divákov, priniesť krásne vianočné divadlo, preto prijmite moje pozvanie na:

POZVÁNKA NA:

Divadelné predstavenie hry **KUBO od Jozefa Hollého
dňa **26.12.2024** o 17,00 hod.
a dňa **5.1.2025** o 17,00 hod.
v Kultúrnom dome vo Vlachoch.**

Veľmi sa tešíme na vás, na váš potlesk a smiech, a na vianočné sviatky vám prajeme :

***“Končí sa zas ďalší ročik, do nového je len krôčik.
Vianoce Vám prajem šťastné, od Ježiška dary krásne.
K tomu lásky do balíčka hodne zdravia a šťastíčka.”***

Dagmar Chvojková

Deň obce Vlachy 2024 očami návštevníkov:

Vlachanské noviny vydáva Obec Vlachy, 032 13 Vlachy 126, IČO: 00315877, tel. č. 044*5593121, e-mail: info@obecvlachy.sk. Redakčná rada: Mgr. Dagmar Bruncková, Bc. Miroslav Hric, Juraj Stankoviansky. Tlač: Preset, s.r.o., Liptovský Michal. Náklad: 260 ks. V roku 2024 vychádza ako neperiodická tlač. Ročník: XVIII. Distribúcia pre občanov obce zdarma. Dátum vydania: december 2024